UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta maria magdalena. Cap[itulum]. cxxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ergo abbatiſſa ex hoc nimiū cōpūcta eſſet: ⁊
mane oīa ſororib⁹ retuliſſet dū vellēt ab ea
veniā petere: ipſam necubi inuenerūt: ſed
ianuas cenobij aptas cōſpexerūt: cedulāqꝫ
foribus affixā in qua ſcriptū erat: quicq̄d in
vos peccaui pcite: ⁊ i xp̄o valete. Sicqꝫ oēs
abbati danieli de cōmiſſis in ſanctā virginē
veniā poſtularūt. Ipſe q̄ꝫ ad cellam ſuā re-
dijt: ⁊ ſanctitate perfectus in pace quieuit,
xij. kal. auguſti. Hec in vitis patrum.

¶ De ſctā maria magdalena. Cap. cxxiij.

Aria mag
dalena a Magdalo
caſtro cognominata
clariſſimis natalib⁹
exorta patre Syro:
matre Eucharia cū
fratre ſuo lazaro: et
ſorore martha, mag
dalum caſtellū: quod eſt ſecundo miliario a
genaſareth: ⁊ bethaniā q̄ ē iuxta hierl'm: ⁊
magnā hieroſolymoꝝ partē poſſidebat: ita
vt maria magdalū a quo nūcupata eſt mag-
dalena: ⁊ lazarus partē vrbis hieruſalem:
⁊ martha bethaniā inter ſe diuiſiſſent. Cū
autē hec diuitijs abundaret: quia rerū abū-
dātiā voluptas comes ſequitur: ꝙto magis
pulchritudine ſplenduit tanto corpus ſuum
voluptati ſubſtrauit vnde iam noīe proprio
perdito peccatrix dicebatur. Cūqꝫ chriſtuꝫ
in domo ſymonis leproſi recūbere cognouit
ad cū acceſſit: lachrymiſqꝫ pedes eius riga
uit ⁊ capillis extерſit: ac vnguēto perunxit:
⁊ in tēpore gratie prima ſolennē penitētiā
perfecit: vnde ⁊ dn̄s oīa ei peccata dimiſit.
Hec eſt illa cui xp̄s tanta beneficia contu-
lit ⁊ tam maxima ſigna dilectionis oſtēdit.
Nam ab ea. vij. demonia. i. vniuerſa vitia ex
pulit: in ſuo eā amore totaliter accendit: fa
miliariſſimā ſibi cōſtituit: eā ſemꝑ dulciter
excuſauit: videlicet apud phariſeum: qui di
cebat eā immundā: apud ſcrorē: que dicebat
eam ocioſam: ⁊ apud iudam qui dicebat eā
prodigam. Cuius dilectiōe quatriduanum
fratrē ſuſcitauit: cuius amore marthā a flu
xu ſanguinis liberauit. Hec ad pedes dn̄i ſe
dēs eius verba audiuit: dn̄i caput perunxit:
iuxta crucē in paſſione xp̄i ſtetit: vnguenta
parans eius corpus inungere voluit: a mo-
numento quoqꝫ diſcipulis recedētibus non
receſſit: cui xp̄s reſurgēs primo apparuit: ⁊
apoſtoloꝝ apoſtolicam fecit. ¶ Poſt aſcen
ſionē igiť dn̄i anno. xiiij. poſt ſtephani lapi
dationē ⁊ diſcipuloꝝ diſperſionē de qua ha
betur act. vij. iudei magdalenā cū pluribus
xp̄ianis rapientes. Inter quos erat beatus
maximinus vnus ex. lxxij. diſcipulis: cui a
beato petro ipſa magdalena fuerat ſpecia-
liter commendata. Lazarus frater eius: ⁊
martha ſoror eius: atqꝫ marcilla marthe pe
diſſequa: necnō btūs cedoni⁹ q̄ fuerat cec⁹
a natiuitate quem dn̄s illuminauerat: ⁊ alij
plures: oēs iſtos naui īpoſitos ⁊ pelago ſine
remo vel remige expoſitos vt in pōto neca-
renť a iudee finibus ꝓpulerūt. Qui deo du
ce maſſiliā appulerūt: vbi cū nemo illos re-
ciperet ſub porticu cuiuſdam tēpli morabanť.
Cū aūt populus ad phanū cōflueret: vt ido
lis immolaret: maria magdalena vultu iocū
do linguaqꝫ diſerta cepit xp̄m cōſtātiſſime
predicare: ⁊ plebē a cultura demonū reuoca
re. vnde multi admirātes corporis ſpēm et
lingue facūdiā cōuerſi ſunt. Principi etiā
ꝓuincie cū vxore ad ſacrificia accedēti: vt ꝓ
lem a dijs īpetraret magdalena deoꝝ īmola
tiones diſſuaſit: ⁊ xp̄m illis annunciauit.
¶ Interea appuit magdalena ꝑ viſuꝫ cōiu
gi principis: eāqꝫ de crudelitate redarguit
eo ꝙ abūdans delitijs ſeruos dei fame ⁊ fri
gore mori ꝑmitteret: addēs ei minas niſi vi
rū induceret: vt eoꝝ inopiā ſubleuaret. Nō
cū his admonita facere neglexiſſet: tertia
vice magdalena ꝑ viſionē vtriqꝫ cōiugi ap-
paruit: ⁊ vultu igneo terribiles minas inge-
xit: niſi feſtināter ſctis viris de victu ⁊ ho-
ſpitio ꝓuideret. Cūqꝫ ambo euigilātes mu
tuo ſomnia retuliſſent: exterriti continuo
ſctōs diſcipulos hoſpitio: receperūt: eiſqꝫ
de neceſſarijs ꝓuiderūt. ¶ Poſt hec cū prin
ceps ꝓle careret: mariā rogauit vt ſibi filiū
a deo ſuo īpetraret: ꝓmittēs in xp̄m cū cōiu
ge credere: ſi hoc ei obtinere poſſet. Tunc
magdalena ꝓ eis orauit: ⁊ poſt dies modi-
cos matrona illa concepit. Cumqꝫ princeps
ad beatū petrū vidēdū romā ꝓficiſci diſpo
neret: nauiqꝫ parata cū mulier iam tumēte
vtero ſeq̄ vellet: vir ei⁹ ꝙuis dudū renitēs
inſtātia cōiugis deuict⁹ aſſēſū p̄buit ⁊ nauē
cū familia ⁊ vxore aſcēdit: quoꝝ hn̄eris ma
ria ad eoꝝ tutelā ſignū crucis īpoſuit. Cui
pīceps ciuitatis ⁊ dom⁹ cuſtodiā cōmēda-
uit. Poſtꝙ aūt flāte vēto ꝓſpero die ītegro
nauigaſſent: ſubito tēpeſtas in mari exoriť:
⁊ ītumeſcēte ꝓcella dolore ꝑturiēdi mulier
anguſtiať. Que īter p̄ſſuras pelagi filiū pe
perit ⁊ cōtinuo expirauit. Cū igiť īfans va
giens mām̄illaꝝ ſolatia q̄reret ⁊ pater nec
vbi matrē ſepeliret locū haberet: nec vnde ī
fantulū aleret ꝓuidere poſſet: lachrymabil'r
lamētabať: ⁊ de magdalena plurimū ꝯq̄re-
bať: eo ꝙ ipſi⁹ cā tāta incurriſſe mala vide
bať. Naute aūt clamabāt: vt corp⁹ ī mare ꝓ
iȷceret. Cūqꝫ pegrin⁹ īſtāter exoraret vt ali
quātulū ſubſtinerēt: ſi forte mł'ier aliq̄ detē
ta extaſi reſpiraret: vt ſaltē nato puero vbe
ra p̄beret: ecce nō ꝓcul a naue collis appuit
virqꝫ pīceps a nautis p̄cib⁹ ⁊ p̄cio: vt illuc

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

applicarēt exegit. In cuius antro ſecretioꝛ
coꝛpus coniugis collocauit ⁊ puerū mām̄is
apponēs chlamyde opuit: ⁊ deo ac btē ma⸗
rie magdalene animā defuncte necnō curā
pueri cum fletu amariſſimo cōmendauit: ⁊
poſtmodū nauem conſcendit: nec ꝓpterea
accepto itinere deſiſtere voluit. Cūqꝫ romā
ad petrū veniſſet: ⁊ cauſam itineris expo⸗
ſuiſſet: petrus principē ſuper caſu qui ei de
vxoꝛe ⁊ filio contigerat cōfoꝛtauit: ⁊ in fi⸗
dei veritate firmauit. Deinde vna ſecū hie
roſolymā perrexit: ⁊ oīa loca ſacra cum eo
perluſtrauit ac demū ad vrbez repatriauit.
Princeps igitur elapſo biennio a petro cō
ſolatus diſceſſit: ⁊ nauem aſcēdēs ad patriā
redire diſpoſuit. Perueniēs aūt ad collem
vbi coꝛpus cōiugis cū paruulo dimiſerat ap
plicuit: ⁊ puerum a maria magdalena con⸗
ſeruatū ac educatū inuenit: qui moꝛe pue⸗
roꝝ in littoꝛe cū lapillis ⁊ glareis ludebat:
vidēſqꝫ nautas applicantes quos nūꝙ̄ vide⸗
rat: expauēs ad matris vbera ſolita recurre
bat: ⁊ ſub chlamyde latitabat. Quē poſtꝙ̄
pater matris mām̄as ſuggentē aſpexit ad⸗
mirās p̄e gaudio ineffabili flere cepit. Et
ecce mulier a moꝛtuis reſpirauit: ⁊ quaſi de
ſomno euigilans magdalene gratias egit:
que ſibi in puerperio obſtetricis impleue⸗
rat officiū: ⁊ ſe ac ſuū cōſeruauerat ꝑuuluꝫ
addens ꝙ de eadez peregrinatione qua vir
ſuus venerat: ⁊ ipſa veniebat: ⁊ omnia loca
in quibus fuerat: ſerioſius referebat. Nam
ſicut petrus virū ſuū ad ipſa loca perduxe⸗
rat: ſic ⁊ illaꝫ beata maria magdalena eodē
comitata fuerat. Sicqꝫ princeps recepta cō
iuge ⁊ paruulo iam bimo maſſiliā repetijt:
⁊ Magdalene que ſibi euenerant: enarra⸗
uit: omniaqꝫ idoloꝝ templa deſtruens cum
omni populo baptiſma ſuſcepit. Tunc eccle
ſiam in xp̄i noīe cōſtruxerūt: ⁊ beatū laza⸗
rū in epiſcopū maſſilie cōſtituerunt. Deīde
ad ciuitatē aquen̄. accedentes p̄dicatione
ac miraculis cunctū populū cōuerterunt: et
maximinū ibidem in pontificē oꝛdinarūt:
vt dictū ē ſup̄a ī eius geſtis. iiij. idus iunij.
¶ Interea btā magdalena heremū aſperri
mū petijt: ⁊ in loco angelicis manibus p̄e⸗
parato. xxx. annis incognita manſit: vbi nec
aquarū fluenta: nec plante cuiuſpiam erat
ſolatia: vt ſic darē intelligi: ꝙ nō terrenis
dapibus ſed epulis tm̄ celeſtibus eam xp̄us
diſpoſuerat ſatiare: ibiqꝫ per ſingulos dies
ſeptē hoꝛis canonicis ab angelis in ethera
leuabatur: ⁊ celeſtibus concentibus refi⸗
ciebatur: indeqꝫ per eoſdē āgelos ad ꝓpꝛia
reducebatur. Sicqꝫ ſaciata nullis alijs coꝛ⸗
poꝛalibus alimentis indigebat. Sacerdos
autē quidā ſolitariā vitam eligens: qui ſibi
ad duodecim ſtadia ab eodē loco cellam cō⸗
ſtruxerat: die quadam voces angeloꝝ audi⸗
uit: ⁊ oculis coꝛpoꝛeis aſpexit: qualr̄ mag⸗
dalena ab angelis in ethera leuabatur: et
poſt hoꝛā ad ipſum locū reducebatur. Qui
cū p̄dictaꝫ viſionē ſubtilius intueri vellet
deo ſe cōmendans ad locum acceſſit: ⁊ cum
eſſet vicinus tremoꝛe reſolui cepit: ita vt
vix incedere poſſet: ⁊ intelligens ibidē eſſe
celeſte ſacramentū ipſam perſonā vel crea
turam: que ibi erat per xp̄m adiurat: vt ꝙ̄d
vel qualis eſſet ſibi ediſſerat. Quez magda
lena: vt ꝓpius accedat: hoꝛtatur: ⁊ appꝛo⸗
pinquantem benigne alloquitur: ſeqꝫ pecca
tricem illam famoſam eſſe teſtatur: que in
euāgelio memoꝛatur: que xp̄i pedes lachꝛy⸗
mis abluit: ⁊ ſuoꝝ criminū veniam ꝓme
ruit: que ⁊ in ipſo loco per annos triginta
omnibus incognita manſerat: ⁊ quotidie ta
libus dapibus refecta nullo alio cibo aliquā
do egerat. Et quia obitum ſuum ſibi a dn̄o
reuelatum agnouerat: impoſuit ſacerdoti:
vt ad ſanctū maximinum ep̄m accederet: et
omnia ſibi viſa narraret: ac ipſum ſui parte
rogaret: quatenus die dominico ꝓximo
hoꝛa matutinali ī eccleſia ſua eſſet: vbi mag
dalenam angelicis allatam manibus inue⸗
niret: que dominica ſacramenta ab eodem
percipere vellet. Qui ad eius petitionez ei
chlamydem ſuaꝫ cōceſſit: vt nuditatē ſuam
tegeret: quatenus ad eccleſiaꝫ honeſtius ire
poſſet. Sacerdos igitur cōcitus maximinū
adijt: eiqꝫ iuſſa cūcta ac viſa ꝑ oꝛdinē pate⸗
fecit: qui die ⁊ hoꝛa ſtatutis eccleſiā ingreſ
ſus magdalenam repperit in choꝛi medio
angeloꝝ: qui eam adduxerant conſiſtentē:
que duoꝝ cubitoꝝ ſpacio a terra eleuata
extēſis manibus in aere ſubſiſtebat: cuiuſqꝫ
vultus ex frequentia angeloꝛum: quaſi ſolis
radius refulgebat. Ad quam cum maximi⸗
nus accedere foꝛmidaret: ab ea confoꝛtatus
eſt: vt filiam ſuam agnoſceret. Qui conuo⸗
catis clericis ⁊ ſacerdote p̄dicto coꝛpus
chꝛiſti eidez obtulit: quod ſancta dei cū ma
gna lachꝛymarum inundatione percepit:
deinde coꝛpoꝛe ante altare pꝛoſtrato ſpiri⸗
tus inter angeloꝛum manus ad deum euola
uit. xi. kal. auguſti: coꝛpuſqꝫ nimio odoꝛe ꝑ
ſeptem dies fragrauit: quod beatus maxi⸗
minus ibidē deuotius ſepeliuit: ⁊ poſt moꝛ
tem ſuam ſe iuxta eam tumulari p̄cepit.
¶ Tempoꝛibus aūt karoli magni ſcꝫ anno
dn̄i. ccccccclxix. girardus dux burgundie li⸗
beris carens: multa pauperibꝰ largiter ero
gabat: ⁊ multas eccleſias ⁊ monaſteria fa⸗
bꝛicabat. Cum autem celiacen̄. monaſteriū
conſtruxiſſet: miſit ipſe ⁊ abbas ipſius loci
quoſdam canonicos ad aquen̄. ciuitatem: vt
inde btē marie magdalene reliqas traſpoꝛ
tarēt. Qui venientes p̄dictam ciuitatem

a paganis euerſam inueniũt. Caſu tamẽ quodam ex marmore ſepulchrum aſpiciunt: cuius ſculptura demonſtrabat: quod corpus magdalene ibidem quieſcebat quo noctu confringentes: aſſumptas reliquias ad hoſpitium deportarunt: quorum principalior in ipſa nocte per viſum a magdalena admonetur: ne timeãt: ſed ceptum opus perficiant. Cum autem ad mediam leucam a celliaceñ. cenobiuȝ propinquaſſent: nullatenus inde mouere reliquias potuerunt: donec abbas ⁊ nonachi omnes ſancto corpori obuiaȝ proceſſionaliter exierunt: ⁊ ipſum cum omni reuerentia ſuſceperunt: quod ibidẽ iacet miraculis coruſcans.

¶ De ſancta ſcyntyche diſcipula. Cap. cxxv.

SCyntyche diſcipula apoſtolorum fuit: de qua beatus paulus ad philippeñ. iiij. kal'. mentionem facit. Hec invita apoſtolica cum omni religione perſeuerans philippis dormiuit: ibidem ſepulta. xi. kalendas auguſti: vt dicit ado: ⁊ ex hieronymi martylogio.

¶ De ſancto Platone martyre. Cap. cxxvi.

PLato martyr apud Ancyram ciuitatẽ galatie prouincie paſſus eſt tempore maximiani imperatoris ſub perfecto agrippino: qui paruulus ⁊ locuples a parentibus relictus omnia ſua pauperibus diſpenſauit. Quem et prefectus tenere fecit: vt ſacrificaret: quod cum renueret a. xij. viris ſibi viciſſim ſuccedẽtibus: primo quidem grauiter ceditur: ſed immobilis perſiſtens carceri mancipatur: deinde poſt dies. vij. ſuper ferreum lectum extenditur: et carbonibus ſubterſtratis oleo reſina cera ac bitumine perfuſus torretur. Cum autem predicta in eum nil preualuerũt: cunctis cernẽtibus angelica viſitatione confortatur: odoreqꝫ nimio fragrante refouetur. Quo miraculo plures ad dominum conuertuntur. Poſt hec in equuleo appenditur: malaqꝫ ferrea ignita eius lateribus adhibentur. Et cum hec etiam patiẽter toleraſſet: mãdauit iudex: vt corrigie de eiꝰ corpore traherẽtur: quas ſanctus ſuſcipiens in faciem prefecti iactauit: dehinc in cuſtodiaȝ reductus. xviij. diebus fame afficitur: ſed a domino confortatur. Nouiſſime autẽ iubente prefecto extra ciuitatem in locum: qui dicitur ſcampus: ducitur: et ibidem gladio capite truncacatur: vbi ⁊ a fidelibus digna reuerentia tumulatur. xi. kalendas auguſti.

¶ De ſancto Vandegiſillo abbate. Cap. cxxvij.

VAndegiſillꝰ abbas qui ⁊ vãdovt ait ſigbertꝰ anſegiſi maiorꝫ domꝰ nepos ex valciſo fratre floruit tpe iuſtiniani ſecũdi. Qui cenobia fiſcanũ ⁊ fontanellã dño fundauit. Hic in veredineſe regiõe ortus nobili parẽte. ſ. valciſo pipini frãcoꝝ regis filio: ſub rege dagoberto comes palatinꝰ ab eo cõſtitutꝰ ſtrenue officiũ exercebat. Cui inuito illuſtrẽ puellã rex in vxorẽ tradidit: quã tñ ipſe ad caſtitatẽ ſuaſit: vñ ⁊ illa ſctimonialis: ipſe vo dextra curia mõachꝰ effectꝰ ẽ. Qui cũ ſctõ viro valfrido in loco q̃ dr mõs falconis primotenꝰ habitauit. Cuȝ aũt rex ſanctũ iȝ ꝓpoſſe renitẽtem de monaſterio eductũ violẽter ad curiã traheret: itrãs palatiũ pauperẽ cũ vehiculo offendit: ⁊ in lutũ ꝓiecit: quẽ cũ aliȷ̃ ꝑtereũt vãdegiſillus de quo deſcẽdẽs pauperẽ e ceno ſubtraxit. Staticꝫ angelꝰ inopi viro aſtitit ⁊ veſtẽ deturpatã emẽdãs cãdidiorẽ q̃ ante fuerat reddidit. Quo miraculo ꝯſpecto rex illũ ad monaſteriũ redire ꝑmiſit. Inde ad territoriũ heliſgangiũ ꝑrexit: vbi ⁊ cenobiũ in ꝓprio fundo cõſtruxit: vbi ꝑt plurimas diaboli iñdias ꝑpeſſus: oẽs dei g au ꝑauit. Deinde iuſſu diuio ꝑmonitus veniẽs i rothomagũ a ſctõ andoeno ſubdiaconꝰ: ide leuita ordinat. Ac poſtmodũ carnotũ tendens a ſctõ audomaro in preſbyterũ conſecrat. Poſt hec fontanelle monaſteriũ ꝯſtruxit: in quo cũ godone eius nepote deo ſeruire ſtuduit: verũ alimẽtis ſibi deficiẽtibꝰ a bathylde regina ꝑ viſum a deo monita plauſtris onuſtis cibariȷ̃s viſitat. Ibiqꝫ vſqꝫ ad annos etatis ſue xcij. labori manuũ iñſtẽs in dei ſuitio ꝑmãſit. Demũ graui egritudĩe ꝑſſus triduoqꝫ in extaſi raptꝰ: ianuã ſibi celi patefactã ꝓſpexit. Sicqꝫ deo ſpiritũ reddidit. xi. kal'. auguſti. auditaqꝫ ẽ in eiꝰ trãſitu a q̃dã diſciplo melliflua cãtilena. Sepultuſqꝫ ẽ in eccl'ia ſcti pauli: vbi ⁊ ꝑ annos xl. permãſit: vbi ⁊ ſctũs auſbertꝰ epſ annis. xi. ⁊ ſctũs vlphranius annis. ix. q̃euerũt. ¶ Anno aũt dñi. cccccclxxxij. horũ trium corpora miro odore fragrãtia ⁊ tã in mẽbris q̃ in veſtibꝰ omnino incorrupta ad eccleſiã ſcti petri tranſlata ſunt kalẽ. aprilis vbi miraculis coruſcãtia requieſcũt ⁊ digna fideliũ veneratione coluntur.

¶ De ſctõ Apollinare epõ ⁊ mar. Cap. cxxviij.

APollinaris epus apud rauennã paſſus tẽpore veſpaſiani imperatoris. Hic antiocheus genere beati petri apoſtoli diſcipulus cum eo ex antiochia romam venit: quẽ petrus rauenne epm deſtinauit. Et appropians ciuitati apud quẽdam